

jo ikke er Bestyrelsen selv, der vælger Emnerne til Overveielse, men at det ogsaa beror paa dem, der komme med mange smaa Fordringer, hvorvidt Overveielserne skulde gaae i det Smaa, og de Forlangender, der stilles til Postvæsenet i forskjellige Retninger, ere ganske vist mange, og en stor Del af dem ere smaa, men de ere tillige af den Bestaaffenhed, at, dersom Postvæsenet skulde med stor Billighed og Cou lance, som det ærede Medlem sagde, gjøre de allerfæreste af de Indrømmelser, der forlanges, tror jeg, at man vilde komme i Konflikt ikke blot med rigtige økonomiske Principer, men ogsaa ligesom med de nu gjældende Bestemmelser i Postloven. Jeg tror, at de to af det ærede Medlem fremdragne Sager indeholde et ganske godt Exempel herpaa. Det ærede Medlem mente, at det var mindre rigtigt og mindre hensynsfuldt, at Telegrafvæsenet forlangte et Beberlag af 20 Kr. aarligt af de Korresponderende, som ønske at benytte sig af forkortede Telegramadresser. Det er et Forhold, der eksisterer ikke blot her, men ogsaa andre Steder, navnlig i Tydskland og Belgien, og begge disse Steder er Forholdet ordnet paa samme Maade som nu her, at der gives en Recognition, saaledes i Tydskland af 30 Mk. og i Belgien af 20 Frcs., og det er ganske naturligt, at det er saaledes, fordi der paadrages Telegrafvæsenet et ikke ubetydeligt forøget Arbejde ved denne Foranstaltning, naar den tager nogen Udbredelse. Der maa føres Protokoller over de Korresponderende, som ville benytte sig af forkortede Telegramadresser, og hver Gang der kommer et Telegram til dem, maa Protokollen tages frem og Adressen eftersees, for at Telegrammet kan udsendes, og begge disse Dele tage nogen Tid; men Hovedsagen turde dog være den, at det bewirker en mindre Indtægt for Telegrafvæsenet, ganske svarende til den Fordel, som det skaffer dem, der have denne Begunstigelse. Thi det maa man nemlig huske, at det Hele reducerer sig til Pengespørgselen. Der er ikke nogen som helst anden Fordel forbunden for de Paagjældende med Stableringen af dette Forhold end den, at de kunne slippe med at betale en billigere Pris for Telegrammet, fordi der er færre Ord i det. Nu forekommer det mig utvivlsomt, at der ikke er nogen Anledning til at begunstige enkelte Korresponderende ved at give dem Leilighed til Redfættelse i den almindelige Telegramt, og det en Redfættelse, som svarer til en Tægt, der bewirker Tab for Telegrafvæsenet og paafører det

et forøget Arbejde. Forholdet er hos os saaledes, at den tidligere Telegrafdirektør af velvillig Smødekommens overfor enkelte Huse, som han formodedes at staa i venskabelig Forbindelse med, uden at Sagen fra officiel Side havde faaet nogen Bekræftelse, indrømmede dem en saadan Billighed. Det var Begyndelsen til Forholdet, men naturligvis, da Enkelte havde faaet den Begunstigelse, som der bestandig flere til, indtil Sagen antog saa store Dimensioner, at Telegrafvæsenet mente, at det var paa Tide at ordne Forholdet paa den Maade, som stet er. Man har saa meget mere troet sig berettiget hertil, som det er en bekendt Sag, at Resultatet af Telegrafvæsenets Drift ikke er saa gunstig, som den kunde være, og at man fra alle Sider er enig om, at det var heldigt, om baade Post- og Telegrafvæsenet kunde give et lille Overskud istedetfor at give et Undereskud. Jeg kan heller ikke undlade at bemærke, at adskillige Foranstaltninger af almen Betydning for Telegrafvæsenet, som have været bragte i Forslag paa Finantsloven, i tidligere Aar ikke have været bevilgede her i Rigsdagen netop af Hensyn til, at Resultatet af Driften var saa ugunstig. Under disse Forhold har det forekommet mig, at det ikke vilde være økonomisk forsvarligt, om man gav denne, om ikke meget betydelige saa dog ikke ganske ringe Begunstigelse til enkelte Korresponderende i Kjøbenhavn til Skade for Telegrafvæsenets Indtægt. Jeg tror, at det er kun her i Kjøbenhavn, men jeg tør ikke sige det med Bestemthed. — Det ærede Medlem nævnedes derpaa Hektografen og Klagede over, at Postbestyrelsen ikke havde kunnet gaae ind paa at indrømme Postforsendelser af denne Bestaaffenhed den Moderation i Betalingen, som er indrømmet for Forsendelser af trykte Sager, ja han sagde endogsaa, at han troede, at det var ikke ganske lovligt, at Postbestyrelsen havde negtet at imøbetomme Begjæringer paa dette Punkt. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke rigtig har læst den Bestemmelse, som han citerede. I Anordningen af 28de Marts 1871, som slutter sig til Loven af 7de Januar 1871, staar der i § 5, at saadanne Postforsendelser maa kun indeholde eller bestaa af trykte, lithograferede, metallograferede, fotograferede eller andre lignende ved mekaniske Midler tilveiebragte Gjenstande. I Hensyn hertil vil det kunne siges at være tvivlsomt, om det ærede Medlem ikke har Ret i den Paastand, at der var nogen Anledning til at tro, at